

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Phonographic Performance (Ireland) Ltd

Strona pozwana: Ireland, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 376, s. 28) — Nadawanie i publiczne udostępnianie fonogramów — Prawo do jednorazowego godziwego wynagrodzenia dla artystów i producentów — Pojęcie użytkownika i publicznego udostępniania — Umieszczenie w pokojach hotelowych odborników telewizyjnych lub radiowych, do których hotel doprowadza sygnał nadawczy

Sentencja

- 1) Osoba prowadząca zakład hotelowy, umieszczająca w pokojach klientów odborniki telewizyjne lub radiowe, do których doprowadza nadawany sygnał, jest „użytkownikiem” dokonującym czynności „publicznego udostępniania” nadawanego fonogramu w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej.
- 2) Osoba prowadząca zakład hotelowy, umieszczająca w pokojach klientów odborniki telewizyjne lub radiowe, do których doprowadza nadawany sygnał, jest obowiązana uiszczać godziwe wynagrodzenie na mocy art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115 za odtwarzanie nadawanego fonogramu oprócz wynagrodzenia uiszczanego przez nadawcę.
- 3) Osoba prowadząca zakład hotelowy, umieszczająca w pokojach klientów odborniki telewizyjne lub radiowe, do których doprowadza nadawany sygnał, lecz inne urządzenie oraz fonogramy w formie analogowej lub cyfrowej, które mogą być odtwarzane lub odsłuchiwane za pomocą tego urządzenia, jest „użytkownikiem” dokonującym czynności „publicznego udostępniania” fonogramu w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115. Z tego względu jest ona obowiązana uiszczać „godziwe wynagrodzenie” w rozumieniu tego przepisu za przekazywanie wspomnianych fonogramów.
- 4) Artykuł 10 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/115, który przewiduje ograniczenie prawa do godziwego wynagrodzenia określonego w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy w przypadku „użytku prywatnego”, nie umożliwia państwom członkowskim zwolnienia osoby prowadzącej zakład hotelowy, która dokonuje czynności „publicznego udostępniania” fonogramu w rozumieniu art. 8 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, z obowiązku zapłaty takiego wynagrodzenia.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) przeciwko Boys Toys SA, Administración del Estado

(Sprawa C-190/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i nabycie — Wcześniejszy znak towarowy — Sposoby dokonywania zgłoszenia — Zgłoszenie drogą elektroniczną — Środek pozwalający na precyzyjne ustalenie daty, godziny i minuty dokonania zgłoszenia)

(2012/C 133/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

Strona pozwana: Boys Toys SA, Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, s. 1) — Definicja i nabycie wspólnotowego znaku towarowego — Prawo pierwszeństwa — Sposoby dokonywania zgłoszenia — Środek (poczta elektroniczna) pozwalający na precyzyjne ustalenie daty, godziny i minuty dokonania zgłoszenia

Sentencja

Artykuł 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 1992/2003 z dnia 27 października 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on na uwzględnienie nie tylko dnia, lecz również godziny i minuty dokonania zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) dla celów ustalenia pierwszeństwa czasowego wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do krajowego znaku towarowego zgłoszonego w tym samym dniu, w sytuacji, gdy krajowe przepisy regulujące rejestrację krajowego znaku towarowego uznają w tym względzie godzinę i minutę zgłoszenia za istotne.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010